

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

39
10 ✓

Д О К Л А Д

Относно: **Общ законопроект на приетите на първо гласуване на 11.10.2018 г. законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-34, внесен от н.п. Цветан Цветанов, н.п. Корнелия Нинова и н.п. Мустафа Карадайъ на 4 май 2018 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-35, внесен от н.п. Искрен Веселинов и група народни представители на 9 май 2018 г., изготвен на основание чл. 81, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.**

Проект!

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията

(обн. ДВ. бр. 120 от 2002 г., изм. бр. 33 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 61 от 2015 г. и бр. 79 от 2015 г.)

§ 1. Наименованието на глава II се изменя така: „Право на вероизповедание. Права и задължения на вероизповеданията и религиозните общности.“

§ 2. В чл. 5 се създава ал. 4:

„(4) Правото на вероизповедание не може да се упражнява с политически цели.“

Вариант I:

§ 3. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думата „поддържат“ се добавя „при условията и по реда на този закон“;

б) в т. 8 накрая се добавя „при условията и по реда на този закон“;

в) точка 10 се изменя така:

„10. да се установяват и поддържат връзки, по религиозни и верски въпроси, в страната и в чужбина с лица и общности, които не упражняват и не разпространяват религиозен радикализъм, и не са обвързани или финансирани от политически партии.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Правото на вероизповедание не може да бъде ограничавано, освен в случаите по чл. 7 и чл. 7а.“

Вариант II:

§ 3. В чл. 6 в т. 7 думите „както и да се създават и поддържат подходящи според общностите и институциите учебни заведения, при спазване на законовите изисквания“ се заличават.

Вариант I:

§ 4. В чл. 7, ал. 2 след думата „институции“ се поставя запетая и се добавя „духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища“.

Вариант II:

§ 4. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „институции“ се добавя „духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища, религиозните празници, ритуалите и събиранията на вероизповеданието“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Ученията, вътрешната организация, проповедите, символите и обредността на вероизповеданията не могат да противоречат на българското законодателство.“

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Религиозните общности и институции не могат да включват в:

1. дейността си малолетни и непълнолетни лица, освен с изричното писмено съгласие за конкретни дейности на техните родители, настойници или попечители;

2. ръководните си органи лица, които участват в ръководството на политическа партия;

3. ръководните си органи, административните и организационните си дейности чужденци.

4. Създават се ал. 6 - 8:

„(6) Лица, които участват в ръководни органи на политическа партия не могат да участват в ръководни органи на религиозни общности и институции.

(7) Български граждани, завършили религиозното си образование в чужбина, могат да участват в богослужение и да извършват богослужебни ритуали след признаване на резултатите от ученето при условията и по реда на Закона за предучилищното и училищното образование или на издадената диплома при условията и по реда на Закона за висшето образование.

(8) Чужденци могат да участват в богослужението или в извършването на богослужебни ритуали според практиката на религиозната общност. Участието на чужденци в проповеди, в дейности набиране на средства или в други дейности на религиозната общност или институция се осъществява след предварително съгласуване с Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.“

§ 5. Създава се чл. 7а:

„Чл. 7а. (1) Религиозните общности и институции са длъжни да:

1. определят за проповядващи духовници български граждани, завършили училищното и висшето си светско и религиозно образование в Република България, с изключение на чл. 7, ал. 7;

2. не възлагат проповеди в храмовете и молитвените домове на територията на страната на духовници от чужбина, с изключение на случаите по чл. 7, ал. 8;

3. поискат експертно становище от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет за пребиваването на територията на страната на проповедници, емисари и други духовни лица;

4. не разпространяват литература и да не проповядват идеи, които противопоставят българските граждани на религиозна основа;

5. не печатат, не разпространяват, не внасят на територията на страната и не

употребяват в проповеди или на събрания на религиозни общности, за обучение и по друг начин на литература, проповядваща религиозен радикализъм;

6. не установяват и не поддържат връзки с лица и общности в страната и чужбина, които упражняват или разпространяват религиозен радикализъм или използват религията за политически цели;

7. прекратят всички правомощия на членовете или служителите си, на които са наложени наказания за нарушения на т. 4 - 6;

8. гарантират за спазване на закона в съответствие с уставите си, когато провеждат избори за свои органи.

(2) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища имат задълженията по ал. 1, т. 4 -6. "

§ 6. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 след думите „чл. 7" се добавя „и чл. 7а";

б) точка 2 се изменя така:

„2. спиране на издателската дейност за определен период от време или прекратяване на същата без право да бъде възстановена;"

в) в т. 3 след думата „ограничаване" се добавя „или забрана";

г) в т. 4 думата „отмяна" се заменя с „прекратяване";

д) създават се т. 4а и 4б:

„4а. запечатване на помещения или места за богослужение или ритуали на съответното вероизповедание;

4б. експулсиране на чужди проповедници, емисари и други духовни лица, които са нарушили този закон."

2. В ал. 2, изречение първо след думите „заинтересованите лица" се поставя запетая и се добавя „на директора на Дирекция „Вероизповедания"на Министерския съвет".

Вариант I:

§ 7. В чл. 11, ал. 2 накрая се добавя „а за проповедите и във всички останали случаи се използва задължително официалния български език."

Вариант II:

§ 7. В чл. 11 се създават ал. 3 и 4:

„(3) Вероизповеданията имат право да представят на законодателния и на другите държавни органи на всички нива предложения, мнения, доклади, проучвания по въпроси от значение за религиозната общност.

(4) На религиозните общности се предоставят за становище проекти на законови и административни актове преди приемането им, когато се засягат въпроси, свързани с вероизповеданията."

§ 8. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Не се допуска извършване на публични религиозни обреди в сграда или нейно помещение, които не са предназначени за извършване на религиозна дейност."

2. Създава се ал. 3:

„(3) Религиозните общности и религиозните институции представят до края на м. февруари всяка година на Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет

списък на обредните, молитвените и богослужебните домове, предназначени за извършване на техните публични религиозни обреди."

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея се създава изречение второ: „В тези случаи вероизповеданията не могат да използват технически средства или звукови устройства, служещи за увеличаване на силата на звука, освен при провеждане на обществени прояви, празници и чествания."

§ 9. Наименованието на глава трета се изменя така: „Регистрация. Заличаване на регистрация."

§ 10. Създават се чл. 14а и 14б:

„Чл. 14а. (1) Статут на юридическо лице може да поиска само религиозна общност, в която участват най-малко 300 физически лица, които изповядват съответната религия.

(2) В ръководството на религиозната общност, която иска статут на юридическо лице, могат да участват само пълнолетни български граждани.

Чл. 14б. (1) Преди подаване на молбата за регистрация, религиозната общност, която иска да придобие статут на юридическо лице, подава писмено заявление за изготвяне на експертно становище от Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет.

(2) Към заявлението се прилагат:

1. устав на вероизповеданието;
2. списък, съдържащ трите имена, ЕГН, постоянен адрес и саморъчен подпис на не по-малко от 300 граждани подкрепящи регистрацията, заверен от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване;
3. декларация от членовете на ръководството, че са пълнолетни български граждани и не участват в ръководни органи на политическа партия - по образец;
4. описание на основното религиозно съдържание на учението, копие от литературата, на която ще се извършва богослужението и разпространението на учението, описание на ритуалите и на съдържателните си различия с останалите вероизповедания;
5. описание на източниците и начина на финансиране - по образец.

(3) Образците по ал.2, т. 3 и 5 се утвърждават от директора на Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет.

(4) Експертното становище се изготвя в срок до три месеца от подаването на заявлението и приложенията към него.

(5) Непроизнасянето в срока по ал. 4 е мълчалив отказ и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс."

§ 11. В чл. 15, ал. 2 думите „Недопустимо е да съществува" се заменят с „Не се допуска регистрация на", след думата „наименование" съюзът „и" се заличава и се поставя запетая, а накрая се добавя „или религиозно съдържание."

§ 12. Член 16 се изменя така:

„Чл.16. (1) Към молбата за регистрация се прилагат:

1. експертното становище по чл. 14б;
2. устав на вероизповеданието;
3. другите документи по чл. 14б, ал. 2, т. 2 - 5.

(2) Когато религиозната общност, която иска да придобие статут на юридическо лице, не представи документите по ал.1, съдът постановява отказ за регистрация на вероизповеданието."

§ 13. В чл. 17, т. 7 се изменя така:

„7. начини на финансиране и разходване на средства, управление и разпореждане с имущество;”.

§ 14. Създава се чл. 19а:

„Чл. 19а. В седемдневен срок от регистрацията религиозната общност уведомява Дирекция „Вероизповедния” на Министерския съвет и представя съдебното решение за регистрацията.”

§ 15. В чл. 20 накрая се добавя „след регистрацията в Софийски градски съд”.

§ 16. В глава трета „Регистрация” се създава се чл. 20а:

„Чл. 20а. (1) Софийски градски съд прекратява регистрацията на религиозна общност:

1. когато е постановена без да е представен някой от документите по чл. 16, ал.1;

2. по искане на религиозната общност;

3. при нарушение на чл. 7 и чл. 7а;

4. когато с дейността си регистрираната религиозна общност системно нарушава другите изисквания на този закон;

5. когато дейността ѝ противоречи на разпоредбите на Конституцията на Република България.

(2) Решението по ал. 1, т.2 се постановява по искане на ръководството на религиозната общност.

(3) Решението по ал.1, т. 1 и т.3-5 се постановява по искане на Дирекция „Вероизповедания” на Министерския съвет или на прокурора.

(4) Решението за прекратяване на регистрацията на основание ал.1, т. 1 и т. 3 - 5 подлежи на обжалване по общия ред.”

§ 17. Създава се чл. 20а в глава четвърта „Имущество и финанси”:

„Чл. 20а (1) Когато 6 месеца след изтичане на мандата на ръководните органи на вероизповеданието не са предприети действия за избиране на нови ръководни органи, не по-малко от една трета от регистрираните местни поделения на съответното вероизповедание могат да приемат решение за провеждане на избор на нови ръководни органи, за което уведомяват Дирекция „Вероизповедания” на Министерския съвет.

(2) В случаите по ал. 1 изборът на нови ръководни органи се провежда в срок не по-рано от 1 месец от решението на местните религиозни общности и не по-късно от 6 месеца.”

§ 18. В чл. 21 се създават ал. 4- 20:

„(4) Държавна субсидия се предоставя на вероизповеданията, към които

принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от самоопределението от последното преброяване.

(5) Общата сума, предвидена за субсидиране на вероизповеданията по ал. 4, се определя ежегодно в закона за държавния бюджет на Република България в зависимост от броя на самоопределилите се лица към съответното вероизповедание на последното преброяване на населението на страната, като за едно самоопределило се лице се предвижда субсидия в размер, определен ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, но не повече от 15 млн. лв. на вероизповедание.

(6) До края на месец януари на текущата година централното ръководство на съответното вероизповедание разпределя полагащата се субсидия на текущи и капиталови разходи, прави мотивирано предложение за разпределението на капиталовите разходи по обекти и уведомява за това Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(7) Полагащата се държавна субсидия за текущи разходи се предоставя на централното ръководство на съответното вероизповедание и се изразходва целево за покриване на разходите на вероизповеданието за възнаграждения на персонал (свещенослужители и служители на религиозните институции), за осъществяването на техни образователни дейности, които не се обхващат от финансирането по чл. 33, ал. 3, и за поддръжка на гробищни паркове.

(8) Разходването на средствата по ал. 7 се контролира от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет, като за тази цел централните ръководства на съответното вероизповедание предоставят на Дирекцията необходимата информация и документи в срок и по начин, определени от нея.

(9) Годишната субсидия за текущи разходи по ал. 7 се изплаща от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет на четири части, съответно до 30 април, 30 юни, 30 септември по 20 на сто и до 20 декември в размер на 40 на сто от общия ѝ размер.

(10) Капиталовите разходи включват разходи за строителство и ремонт на храмове (молитвени домове), манастири и прилежащите им сгради, сгради на висши духовни училища и духовни училища, както и изграждане и ремонт на гробищни паркове. Средствата за субсидия за капиталови разходи се съхраняват и разходват чрез сметка за чужди средства на Министерския съвет.

(11) Въз основа на мотивираното предложение по ал. 6, Министерският съвет възлага изпълнението на дейностите, финансирани със субсидията за капиталови разходи за съответното вероизповедание по реда на Закона за обществените поръчки.

(12) Неусвоените средства по сметката за чужди средства на Министерския съвет по ал. 9 се разходват за същата цел и за съответното вероизповедание през следващите години. При остатък, Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет уведомява съответното вероизповедание и изисква в определен срок предоставяне на мотивирано предложение за разпределението му по обекти.

(13) Могат да се одобряват допълнителни средства за капиталови разходи за обекти на вероизповеданията по ал. 4, извън определения размер на държавната субсидия по ал. 5, които се разходват по реда на ал. 10.

(14) Регистрираните вероизповедания изготвят финансов отчет за предходната календарна година, по реда на чл. 35, ал. 2 от Закона за счетоводството. За целите на изготвяне на отчета, Министерският съвет изпраща на съответните вероизповедания информация за предоставената им държавна субсидия за капиталови разходи, размера на извършените разходи и неусвоената част.

(15) Финансовите отчети по ал. 14 на вероизповеданията, които получават държавна субсидия, преди представянето им в Сметната палата подлежат на независим

финансов одит и заверка от независим финансов одитор. Разходите за одита и заверката на финансовите отчети са за сметка на съответното вероизповедание.

(16) До 31 март всяка година вероизповеданията, които получават държавна субсидия, представят на Сметната палата финансов отчет.

(17) В 6-месечен срок от изтичането на срока за получаване на годишните финансови отчети Сметната палата извършва одит за съответствие с изискванията на този закон и на Закона за счетоводството на приходите и разходите по получената държавна субсидия.

(18) След изтичането на срока по ал. 17 органите на Националната агенция за приходите извършват действия по компетентност по реда на глава петнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по отношение на вероизповеданията, които получават държавна субсидия и които не са подали в срок отчетите си пред Сметната палата.

(19) Националната агенция за приходите извършва действията по ал. 18 в сроковете по чл. 114, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(20) След изтичането на сроковете по ал. 19 изпълнителният директор на Националната агенция за приходите изпраща на Сметната палата информация за предприетите от нея действия, включително за издадените ревизионни актове."

§ 19. Член 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Религиозните общности и институции и създадените от тях по този закон юридически лица с нестопанска цел декларират пред Сметната палата банковите си сметки в страната или в чужбина в 14-дневен срок от откриването им."

§ 20. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „за своя сметка" се заличават.

2. Създават се ал. 2 и 3:

„(2) Гробищните паркове се определят за постоянно. Тяхното разрушаване или затваряне са забранени. Погребенията в гробищните паркове се извършват в съответствие с религиозните норми на съответното вероизповедание.

(3) Държавата и общините могат да подпомагат изграждането на гробищни паркове на съответните религиозни общности чрез безвъзмездно предоставяне на поземлени имоти - държавна или общинска собственост за тази цел".

§ 21. В чл. 25, ал. 3 след думите „Министерството на финансите" се добавя „или Сметната палата", след думата „прокуратурата" съюзът „и" се заличава и се поставя запетая, а след думите „финансова инспекция" се добавя „и Националната агенция за приходите".

§ 22. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Вероизповедание, придобило статут на юридическо лице, няма право да:

1. учредява и да участва в чуждестранни търговски дружества, обединения, в които участват такива търговски дружества, както и в кооперации с чуждестранни лица;

2. участва в сдружения или да извършват съвместна дейност под каквато и да е форма с чуждестранни държавни предприятия и чуждестранни търговски дружества, включително с техни филиали, клонове или представителства."

§ 23. В чл. 27, ал. 1 се изменя така:

„(1) Вероизповеданията могат да създават юридически лица с нестопанска цел за своето подпомагане и популяризиране, като носят солидарна отговорност с тях за извършени нарушения по този закон.“

Вариант I:

§ 24. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така :

„(1) Вероизповеданията могат да приемат дарения за целеви социални помощи и средства за ремонт и строителство на храмове, молитвени домове, манастири и други недвижими имоти.“

2. Създават се ал. 2, 3 и 4:

„(2) Не могат да се даряват средства от чужди държави и лица за възнаграждение на персонал (свещенослужители и служители на религиозни институции).

(3) Даренията по ал. 1 от чужди държави и чужди физически или юридически лица се извършват след предварително разрешение от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(4) Вероизповеданията до края на месеца, следващ всяко тримесечие предоставят информация на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет за всяко дарение по ал. 1 от местно физическо или юридическо лице, което е в размер надлв., по ред и условия, определени от Дирекцията. "

Вариант II:

§ 24. Чл. 28 се изменя така:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 - 8:

„(2) Държавната субсидия за регистрираните вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база резултатите от последното преброяване на населението, представени от Националния статистически институт, се разпределя на база предварително представен проект за бюджет от всяко вероизповедание. При недостиг на средства за финансиране на всички заявени разходи, разпределението е пропорционално съобразно числеността на заявителите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението.

(3) Държавната субсидия се изплаща на централното ръководство на съответното вероизповедание на четири равни части, платими съответно до 15 януари, до 15 април, до 15 август и до 15 октомври на съответната година по сметка, посочена от вероизповеданието.

(4) Субсидията се изразходва целево за разходите на вероизповеданието за възнаграждения на персонал (свещенослужители и служители на религиозните институции), както и за осъществяването на техни лечебни, образователни и социални

дейности по смисъла на Глава пета на този закон. До 10 на сто от субсидията за съответното вероизповедание може да се разходва за строителство и ремонт на храмове (молитвени домове) и прилежащите им сгради, както и за изграждане и поддръжка на гробищни паркове.

(5) Получената от религиозна институция държавна или общинска субсидия не може да се предоставя за обезпечение на вземания на трети лица, включително за обезпечение на вземания на юридически лица с нестопанска цел по чл. 27, ал. 1.

(6) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование, както и висшите духовни училища се финансират от регистрираното вероизповедание, по чието искане са открити. Финансирането се предоставя за издръжка на дейностите по обучение на учениците, за стипендии на учениците, за ученици, настанени в общежитие и за поддръжка на материалната база.

(7) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование може да се финансират и от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на образованието и науката, като размерът на средствата се определя с постановлението за изпълнение на държавния бюджет.

(8) Министерството на образованието и науката чрез своя бюджет може да финансира и утвърдени от него образователни програми, които вероизповеданията да осъществяват извън училищната среда. Това финансиране се разпределя пропорционално между вероизповеданията съобразно числеността на заявилите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяването на населението от Националния статистически институт. "

§ 25. Създават се чл. 28а и 28б:

„Чл. 28а. (1) За разходването на държавната субсидия вероизповеданията изготвят финансов отчет за предходната календарна година съгласно изискванията на глава трета, раздел III от Закона за счетоводството.

(2) Финансовите отчети по ал. 1 подлежат на независим финансов одит и заверка от независим финансов одитор преди представянето им в Сметната палата. Разходите за одита и заверката на финансовите отчети са за сметка на съответното вероизповедание.

(3) До 31 март всяка година вероизповеданията представят на Сметната палата финансов отчет на хартиен и електронен носител.

(4) В 6-месечен срок от изтичането на срока за получаване на годишните финансови отчети Сметната палата извършва одит за съответствие с изискванията на този закон и на Закона за счетоводството на приходите и разходите по получената държавна субсидия.

(5) След изтичането на срока по ал. 3 органите на Националната агенция за приходите извършват действия по компетентност по реда на глава петнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по отношение на вероизповеданията, които получават държавна субсидия и които не са подали в срок отчетите си пред Сметната палата.

(6) Националната агенция за приходите извършва действията по ал. 5 в сроковете по чл. 114, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(7) След изтичането на сроковете по ал. 6 изпълнителният директор на Националната агенция за приходите изпраща на Сметната палата информация за предприятиите от нея действия, включително за издадените ревизионни актове.

Чл. 28б. (1) Вероизповедание може да финансира дейността си само от източници на приходи в Република България.

(2) Дейностите на духовните училища от системата на предучилищното и

училищното образование и на висшите духовни училища, могат да се финансират само със средства, които се администрират от български държавни и общински институции или със средства от европейски фондове и програми.

(3) Вероизповеданията, духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища уведомяват Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет и Сметната палата за всяко дарение или наследство на имущество от български юридически лица или с източник от чужбина.

(4) Не се допуска дарение на финансови средства от чужди държави или чужденци за възнаграждение на персонал (свещенослужители и служители на религиозни институции).

(5) Сметната палата контролира изпълнението на волята на дарителя или наследодателя."

Вариант I:

§ 26. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става алинея 1 и се изменя така:

„(1) Правоотношенията между свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция. Максималните размери на основните месечни заплати, които се изплащат от държавната субсидия на персонала, с изключение на заплатите на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средната месечна заплата за педагогически специалист – за свещенослужителите;

2. средномесечната заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в обществения сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозни институции."

2. Създават се ал. 2, 3 и 4:

„(2) Священослужители и служители на вероизповеданията могат да бъдат само български граждани. Чужди граждани могат да бъдат свещенослужители само след предварително разрешение от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет. Священослужители - чужди граждани могат да участват в богослужения само съвместно с местни представители на съответното вероизповедание, когато се намират в страната по покана на вероизповеданието и за това предварително е уведомена Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(3) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите за нуждите на отчетността по чл. 21, ал. 14, като предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.

(4) Всеки свещенослужител трябва да бъде снабден с удостоверение, издадено от централното ръководство или от местно поделение на съответното вероизповедание, с което да се легитимира като представител на вероизповеданието."

Вариант II:

§ 26. Чл. 29 се изменя така:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 - 5:

„(2) Священослужители и служители на вероизповеданията могат да бъдат само български граждани.

(3) Максималните размери на основните месечни трудови възнаграждения,

които се изплащат от държавната субсидия на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, с изключение на трудовите възнаграждения на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средното месечно трудово възнаграждение за педагогически специалист - за свещенослужителите;

2. средното месечно трудово възнаграждение на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в общественения сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозните институции.

(4) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите за нуждите на отчетността и предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.

(5) На всеки свещенослужител се издава удостоверение, с което се удостоверява принадлежността му към съответното вероизповедание. Удостоверенията се издават от централното ръководство или от местно поделение на съответното вероизповедание."

§ 27. В чл. 30 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „лечебни заведения, както и социални и образователни институции“.

2. В ал. 2 думите „Лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „Лечебни заведения, както и социални и образователни институции“.

§ 28. В чл. 31 думите „лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „лечебни заведения, социални и образователни институции“.

Вариант I:

§ 29. В чл. 33, ал.7 се отменя.

Вариант II:

§ 29. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. (1) По искане на централните ръководства на вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване, може да се откриват духовни училища, при условията и по реда на Закона за предучилищното и училищното образование и при спазване на разпоредбите на този закон.

(2) Постъпването на ученици в духовните училища става с писмено заявление на родителите или настойниците, освен в случаите, когато обучаваният е навършил 18 години.

(3) Духовните училища по ал. 1 осигуряват обучение за придобиване на средно образование, като за издръжката на дейностите по възпитание и обучение на учениците, вероизповеданията се финансират съгласно чл. 282, ал. 1, т. 1-6 от Закона за предучилищното и училищното образование. Средствата се предоставят на духовните училища от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(4) Регистрираните вероизповедания могат да откриват висши училища при условията и по реда на Закона за висшето образование.

(5) Вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване, могат да откриват едно или повече висши духовни училища след разрешение на

Министерския съвет, които се финансират от съответното вероизповедание и могат да издават дипломи за завършена образователно - квалификационна степен в областта на съответното вероизповедание.

(б) Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет осъществява контрол на учебното съдържание и заверява издаваните от духовните висши училища дипломи.

§ 30. В чл. 35 се правят допълнения:

1. В т. 1 накрая се добавя „и осъществява контрол по спазването на разпоредбите на този закон;“.

2. В т. 8 след думите „чл. 7“ се добавя „и чл. 7а“.

3. Създават се т. 10 и 11:

„10. контролира дейността на вероизповеданията на територията на Република България и на техните юридически лица;

11. съдейства за предотвратяване разпространението на религиозен радикализъм и политизация на вероизповеданията в Република България.“

Вариант I:

§ 31. В чл. 36, ал. 1 думите „без представителна власт“ се заменят с „без надлежна легитимация“.

Вариант II:

§ 31. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „от 100 до 300 лв.“ се заменят с „от 500 до 1 000 лв.“

2. В ал. 2 думите „от 500 до 1000 лв.“ се заменят с „от 1 000 до 2 000 лв.“

3. Създават се ал. 3 — 6:

„(3) Който приема финансиране за вероизповедание от източник извън Република България в нарушение на този закон, се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(4) Който приема дарение за вероизповедание в нарушение на този закон се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(5) Когато деянията по ал. 3 и 4 са извършени повторно, глобата е от 10 000 до 20 000 лева, а имуществената санкция е в размер от 20 000 до 40 000 лева.

(6) В случаите по ал. 3 - 5 предметът на нарушението се отнема в полза на държавата.“

§ 32. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 4 и 5:

„4. „Религиозен радикализъм“ са опасни за националната сигурност действия, проповеди, текстове, изявления или обръщения на вероизповедание, които:

а) отричат светския характер на държавата, оспорват или заменят върховенството на закона с друго право или се позовават на такова;

б) противоречат на Всеобщата декларация за правата на човека и свързаните с нея международноправни актове на Организацията на обединените нации и на Хартата на основните права на Европейския съюз;

в) противопоставят хората на религиозна или верска основа;

г) проповядват, пропагандират или оправдават религиозен тероризъм, или

религиозна война;

д) използват символи или знаци или по какъвто и да е начин съдействат на терористични организации;

е) използват религията за политически цели."

5. „Политизация на вероизповедание" е опасно за националната сигурност нарушаване на принципа на отделно съществуване на политическата власт от религията и използване на вероизповедание, на неговите органи и храмове, традиции и обредност за политически цели от религиозна институция или политическа организация."

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 33. (1) Лице, за което възниква несъвместимост по чл. 7, ал. 6 е длъжно в срок до три месеца от влизането в сила на този закон да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

(2) Контролът за изпълнение на задължението по ал.1 се осъществява от Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет.

§ 34. Религиозните общности и религиозните институции представят списъка по чл.12, ал.3 в срок до три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 35. Директорът на Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет утвърждава образците по чл. 14б, ал. 3 в срок до два месеца от влизането в сила на този закон.

§ 36. (1) Училищата по чл. 33, ал. 1 и 6 привеждат учебните си планове и учебните програми в съответствие с този закон в срок до една година от влизането в сила на този закон.

(2) Висшите духовни училища по чл.33, ал. 7, които до три години от влизането в сила на този закон не са участвали или не са заявили желанието си да участват в процедура за акредитация по реда на Закона за висшето образование се закриват от Министерския съвет по предложение на директора на Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет.

§ 37. Държавната субсидия за 2018 г. за всяко вероизповедание се определя, съгласно чл. 21, ал. 5 при размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице. Субсидията се предоставя пропорционално за периода от първо число на месеца, следващ влизането в сила на този закон, до края на 2018 г. Вероизповеданията в срок, определен от Дирекция „Вероизповедания" на Министерския съвет уведомяват за разпределението на субсидията, съгласно чл. 21, ал. 6. Субсидията за текущи разходи за 2018 г. се изплаща в срок до 20 декември 2018 г. "

Вариант I:

§ 38. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 41, ал. 2, изречение първо, след думата „институции“ се добавя „на вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване“.

2. В чл. 52, ал. 4 думите „от съответното вероизповедание“ се заличават.

3. В чл. 324, ал. 1 в края след думата „страната“ се добавя „на вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване“.

Вариант II:

§ 38 В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) . чл. 52, ал. 4 от се изменя така:

„(4) Духовните училища се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.“

§ 39. В Закона за професионалното образование и обучение (обн., ДВ, бр. 68 от 1999 г., изм., бр. 1 и 108 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 103 и 120 от 2002 г., бр. 29 от 2003 г., бр. 28, 77 и 94 от 2005 г., бр. 30, 62 и 63 от 2006 г., бр. 13 и 26 от 2008 г., бр. 36 и 74 от 2009 г., бр. 50 и 97 от 2010 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 61, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 58 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 59 се създава ал. 11:

„(11) Духовните училища по чл. 9, ал.1 , т. 3 се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.“

§ 40. В Закона за държавния печат и националното знаме на Република България (обн., ДВ, бр. 47 от 1998 г., доп., бр. 33 и 69 от 1999 г., бр. 95 от 2005 г., бр. 24 от 2006 г. и бр. 92 от 2011 г.), в чл. 16, ал. 1 се създава т. 4:

„4. сградите на вероизповеданията или пред тях.“

§ 41. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г., изм. и доп., бр. 102 от 2005 г.; бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 и 78 от 2007 г., бр. 6 от 2009 г.; бр. 54 и 99 от 2010 г., бр. 9 и 99 от 2011 г., бр. 30, 68 и 71 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г., бр. 32 и 95 от 2015 г., бр. 39 и 98 от 2016 г. и бр. 86 от 2017 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 5 се създава ал. 3:

„(3) В дейността си пряко или чрез други организации политическите партии не могат да:

1. представляват религиозна институция;
2. защитават и пропагандират групови и малцинствени права по начин, който ги изолира и противопоставя на нацията;
3. се намесват в делата на вероизповеданията и да използват техните събития, ритуали и символи за своята дейност и цели;
4. въздействат за промяна на етническото и религиозно самоопределение на българските граждани.“

2. В чл. 40 :

а) в ал. 1 се създава т. 6:

„б. партията е извършила нарушение на разпоредбите на чл. 5“;

б) Създава се ал. 3:

„(3) Прокурорът е длъжен да подаде иск и в едноседмичен срок от получаването на сигнал от държавен орган за извършено нарушение по чл. 5.“

§ 42. В Закона за висшето образование (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г., изм., бр. 28 от 1996 г., бр. 56, 57 и 58 от 1997 г., бр. 60, 66, 111 и 113 от 1999 г., бр. 54 от 2000 г., бр. 22 от 2001 г., бр. 40 и 53 от 2002 г., бр. 48 и 70 от 2004 г., бр. 77, 83 и 103 от 2005 г., бр. 30, 36, 62 и 108 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 13, 43 и 69 от 2008 г., бр. 42, 74 и 99 от 2009 г., бр. 38, 50, 56, 63 и 101 от 2010 г., бр. 61 и 99 от 2011 г., бр. 60 и 102 от 2012 г., бр. 15, 63, 68 и 101 от 2013 г., бр. 54, 66 и 107 от 2014 г., бр. 56 и 79 от 2015 г., бр. 17 и 98 от 2016 г., бр. 17 и 30 от 2018 г.) се правят следните и допълнения:

1. Създава се чл. 91в:

„Чл.91в. Държавните висши училища, които извършват обучение в професионално направление „Религия и теология“ получават допълнително финансиране при условия и по ред, определени в акта по чл. 91, ал. 2, т. 1.“

2. В § 3 от допълнителните разпоредби се създава ал. 3:

„(3) Висшите училища по ал.1 се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**

/КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ/